

Algemene subsidieverordening Noordoostpolder.

Emmeloord, 15 april 2003.

Aan de raad.

Inleiding.

Sinds 1998 hebben instellingen die subsidie aanvragen en gemeenten die subsidies verstrekken te maken met de Algemene wet bestuursrecht (Awb). In de derde tranche van de Awb is het onderwerp subsidies (onder titel 4.2) opgenomen. De Memorie van Toelichting stelt over subsidieverstrekking dat het een belangrijk of zelfs essentieel beleidsinstrument is. Het is het instrument bij uitstek om het overheidsbeleid door anderen dan de overheid zelf te laten uitvoeren.

Huidige situatie en het doel van Algemene subsidieverordening.

De Algemene wet bestuursrecht biedt op diverse plaatsen mogelijkheden om zaken concreter en nauwkeuriger uit te werken voor de plaatselijke situatie. De Algemene subsidieverordening Noordoostpolder voorziet hier in. Er bestaan in Noordoostpolder wel diverse bijzondere subsidieregelingen, te denken valt aan het Torenfonds of Stimuleringsfonds culturele activiteiten, maar er is nog niet eerder een algemene regeling vastgesteld met betrekking tot subsidies.

Deze verordening wordt de paraplu waaronder alle gemeentelijke subsidies in de toekomst verstrekt gaan worden. De verordening gaat als basis fungeren, maar ook als vangnet. Basis, omdat enkele onderwerpen niet meer afzonderlijk geregeld hoeven te worden in bijzondere regelingen (vb. het betalen van voorschotten). Vangnet voor die gevallen waarin de bijzondere regeling het onderwerp niet (voldoende) regelt (vb. te subsidiëren activiteiten). Kortom, de Algemene wet bestuursrecht, de Algemene subsidieverordening en de bijzondere regeling gaan gezamenlijk het toetsingskader vormen voor subsidieaanvragen.

Het systeem van subsidieverstrekking ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene subsidieverordening.

In de praktijk circuleren diverse termen, zoals bijdrage, vergoeding, uitkering of financiering, maar de Algemene wet bestuursrecht verstaat onder subsidie: de aanspraak op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen en diensten. Het zal duidelijk zijn dat veel "betalingen" hieronder kunnen vallen. Beslissend is of een betaling voldoet aan de elementen van de definitie. Voldoet een betaling aan de elementen dan is de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene subsidieverordening van toepassing.

De kern van het subsidiëringssysteem is het werken met twee besluiten; de subsidie *verlening* en de subsidie *vaststelling*. De momenten waarop deze besluiten worden genomen liggen in tijd uiteen. De verlening geschiedt voorafgaand aan het verrichten van de subsidiabele activiteit(en), veelal op basis van een overzicht van voorgenomen activiteiten en een begroting. De verlening schept een voorwaardelijke aanspraak op subsidie. De vaststelling vindt plaats na afloop van de gesubsidieerde activiteit, op basis van een inhoudelijke en financiële verantwoording door de subsidieontvanger. De vaststelling is het centrale toetsingsmoment: de definitieve aanspraak op subsidie ontstaat met de vaststelling. Deze systematiek laat overigens onverlet dat bij zogenaamde incidentele of waarderingssubsidies (meestal de kleine(re) bedragen) volstaan kan worden met alleen een vaststellingsbesluit.

De Algemene subsidieverordening is in wezen opgebouwd rondom deze twee momenten (hoofdstukken 3 en 5). In de algemene bepalingen (hoofdstuk 1) is onder andere opgenomen dat er subsidieplafonds kunnen worden vastgesteld. Een subsidieplafond is een bedrag dat gedurende een bepaald tijdvak ten hoogste beschikbaar is voor de verstrekking van subsidies. Het doel van het instellen van subsidieplafonds is het bevorderen van de begrotingsdiscipline. Het enkel ontbreken van een begrotingspost ontslaat de overheid namelijk niet van haar plicht om financiële verplichtingen jegens haar instellingen en burgers na te komen.

